

"AMERIKA"

The Leading Slovenian Weekly in America.

Editor: Slov. Ustovna družba Amerika.

Izdača vsek petek.

Naročnine:

En Ameriko \$1.50

Z Evropo \$2.50

Pomembne številke po 3 centi.

Za poslovne, pisma, dopisi in denarnine nasebnice (Money Orders), naj se pošljajo na:

America Pub. Co.
6119 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Dopisi brez podpisa in obsegajočim polemiko, se ne sprejemajo. Reklopisi se ne vratajo.

"AMERIKA"

The Leading Slovenian Weekly

Published Fridays.

Read by 15,000 Slovenians (Krejčevi) in the City of Cleveland and elsewhere.

Advertising rates on request.

EDITORIALS.

Norman Hause v Chicagi je začel pred letom poročati "novico", da je nasi slovenski novomlačnik pri dan med novo nasko pobegnil s "puncem". Iz verodostojnega vira se sam poporta, da je to poročilo nepravilno. Novomlačnik je dobro znan zlasti v Clevelandu, zato posebno z veseljem nadodsenjem tu počasnosti resnic.

V Ameriki imamo več časopisov, ki so imenoma neodvisni, toda v temelju na čakajo na vsako priliko, da učinkujemo ali pa naravnost izmisljenimi "novicami" spodkopajo učinko cerkve in duhovstva.

Duhovnik niso vse svetniki, celo med apostolom se je nasi izdajalec Dekler "neodvisni" časopisi poročajo samo resnice, napake in skandale, ki so resnice, se ne more nikdo pritoževati; toda kadar na prično širili tudi o duhovskem stanu, potem je pa čas, da vsak trenutno mislični človek, nasi bo nepravilni ali prijatelji duhovstva, zaklče: "Stoj!" Resnica, če sta resnice, pa se ne bo nikomur delala kritice.

Vse znamenja kažejo, da se v Ameriki povračajo "dobri časi". Prizadela kriza, ki je preteklo zimo nasi občutno zadola Slovence po vseh občinskih mestih, polagoma zginjujo. Običejno se je razjasnilo zlasti od kar je končana negotovost glede imenovanja republikanskega predsednika kandidata. Financirji imajo zupanje v republikanski Taft. V Pittsburghu in okolici je pritele poslovati več stotov tovarn takoj po konverziji v Chicagi, v Newburghu je bilo zadnjih par dni započlenih nad 3,000 delavcev. Stotje "starjev" se manjka vsek dan. In to pa more pomenuje le jedno in to je: boljši čas, vse bi dogonjanje.

William Taft, predsedniški kandidat republikanske stranke, je zelo prijazen katoličanom. Dan protestant, ima katoličane kako v duši. Svojo aktionsnost napram katolički cerkvi je slasti pokazal pred par leti, ko je zastopal Združeno državo pri pogajanjih glede redovniških posvetov na Filipinu. Sv. oče Leon XIII. se je zelo povoljno izrazil o Taftovi nepristranosti. Predsednik McKinley je bil tudi tako aktionsken katoličanom ter je kot svojega sastopnika k odprtju Lafayette-Jevgeva spomenika v Parizu poslal nadškofa Irenanda Teodora Roosevelt je velik prijatelj katoličanom.

NAJ OBETA CLEVELANDSKA TRGOVSKA ZBORNIČKA.

Zadnji ponedeljek je imela clevelandška industrijska zbornica posebno odborovo sekoje sklep so se, in včasih za zboljšanje slabih delavskih razmer v našem mestu. Ta odaber je namek sklepli pozvali vse stavbenike, tovarnare in druge delodajalce, da začno z delom po svojih delavcih z 1. avgustom.

Ta dan so postavili za takovran "Employment Day".

Sprva so postavili za dan vposljevanja 1. jula, kar so pa morali preložiti zaradi težav in dela, ki ga imajo razne tovarne, predvso začno zoperi s polno paro, dobi tovarna pa dela in vinturo o svoje impremoženje v mesecu juliju.

Industrijski zborci so se tudi pri dnevički rasne korporacije kakor "Napredna liga", tovarniški klub i dr.

Tozadnje resolucijo so razpoložili po vsem Clevelandu in vsej severni Ohio. V resolucijski se prosi trgovce, da naj ti na ta dan in poznej upošljijo kolikor največ mogoče delavcev, tisti se daje pozivajo, da naj razpoložijo po vsej državi potovale agente, kajih načina naj bo, kolikor mogoče zoperi povzdigneti industrijo ter jo privesti v omi živahnih tir, v katerem je bila pred letom.

Angličko časopisje smatra ta sklep industrijske zbornice za konec dejavški krizi v Ohio.

Z SLOVENSKIH NASELBIN.

Ely, Minn., 24. junija. — Cenjeno uredništvo "Amerike"!

Z veseljem smo pozdravili govor na imenom "Amerika", z imenom naše nove domovine. Res, prav z zanimanjem smo prebrali vse novice iz Clevelandu, ker nismo svedeli, niso, kar se godi po svetu, od kar je prenehala Ishajati tu pri nas razširjeni N. D. Sedaj bodemo zoperi inell ist v Clevelandu, katerega se okis-

imo, niso pa vse zoperi, kar je nase nasebina, kar upoč, da je vse vini sančujem.

Prije po rekem Hause je da nadobi trdo smotro podlago, in kar je to time, se lahko od lista našteva, da natančno izvršuje svojo težko naloge.

Nata dolžnost, rojaki že, da podpiramo novi list "Amerika" po svojih močib gmotno in moralno!

List je v prvih treh številkah pokazal svojo pravu smotro in obeta biten najboljših, kar jih imamo Slovenski v Ameriki. V njem najdeš izvanredno dobit novic in vseh krajev sveta in tudi zavetni del je zanimiv.

Dalje, rojaki tudi sami lahko storijo listi zavetni. V vsakej naselbilj je gotovo eden ali drugi zmožen spraviti skupaj, kak dopis, ter ga poslati na list. Na ta način bi se rojaki po širini Ameriki zatančneje spoznali, kar bi bilo dobro velikoga pomena, zlasti v krizi, kakršno imamo sedaj.

Saj dober časnik je tvoj najboljši prijatelj. Ako si nesrečen, te tolazi, ce si vesel, se radiuje s teboj itd.

Toraj rojaki, klicem vam se enkrat, okleinimo se novega lista "Amerika", podpirajmo ga po svojih močib in gotovo nas bo tudi on podprt in nam stotero povrnili naš trud.

Od nas je odvisno, da bo list vsekrat izhajal. Imejmo vedno pred očmi: "Vedno naprej in nikdar nazaj!" S pozdravom na vse rojake

Leopold S.

Joljet, III. —

Dne 9. junija se je poročil v cerkvi sv. Jožefa glavnega tajnik J. S. K. jednot, g. G. Brožič iz Ely, Minn., z gospodljivo Ano Horvat.

Poročil ju je Rev. Sušteršič. Čestitamo!

Rojak Stefančič je pred kratkim nastopil kot nočni čuvaj s popolnimi pravicami policija v drugem volumnem okraju, ki je v pretečni večini slovenski.

Raznoterosti.

Najznamnejši kraj v Evropi. Najznamnejši kraj v Evropi je Vrhovanski v Sibiriji v pokrajini Irkutsk. Tu vas je v bližini reke Jane. Srednja zimska temperatura znaša -50°C. Celjska. V decembri, januarju in februarju in mnogokrat tudi v marcu je do -60°C mraza. Ta vas ima 100 prebivalcev.

Moč žuželk. Francoski učenjak je izumil celo vrsto umeitnih naprav, ki je z njimi mogoče določati moč raznih žuželk. Pri poizkuških je dogonal, da imajo najznamnejše žuželke v razmerju največ moč. Tako more veči navadni hroš razmeroma 21krat veči nego konj, čevela celo 30krat večjo. Konj večje sedemkrat večjo tudi kakor sam teht, hroš 14krat in čevela 20krat večjo.

Velikatski sod. V Sittenheim ob Reni na Nemškem si je dal napraviti vinski trgovec velikatski sod. Ko je bil gotov, je gospodar pribredil v sodu pojedino, ki se je je udeležil 24 oseb. Vse so imeli dovoli prostora. In tako si lahko mislite. Nakon velikan je ta sod.

Najstarejša uro. Najstarejšo uro imajo na Angleškem v cerkvi v mestu Peterborough. To uro, ki je sicer jasno preprosta in enostavna, je napravil 1. 1320. neki menih.

Dober edgevor. Bogatin se je pojavil v odpri kotiji na izpred. Hipo ma je začelo deževati. Gospod se je, da bi si ne zmodil, lepo oblek. Ob cesti zagleda kmetija ter ga vpraša: "Očka, kaj menite, ali neha deževati?" Kmetij pomislja nekoliko časa, potem pa odgovori: "Dosej je še vedno nehalo."

Popravek rastline. Črni in bell posoper dobljajo iz posušenega srna, njeve rastline priljubljene. Ki jo sade v Indiji in tudi drugod. Ta rastlina mora biti privedena v kol, da se s pomočjo kvilkova. Roditi pričenja že v tretjem letu ter daje sed 10 let. Največ sadu ima od 7. do 10. leta. Popravo drevu roditi obliš sadu, ki je podoben po barvi in velikosti borovnici. Ob drevju vsi sad v podobi klasa. Sad suši na soncu. Posušeni počnati in se grbi. Tak prihaja v trgovino kot črni popraver. Beli popraver dobljajo, da postavlja črni popraver v vodo in mu določi vrnjanje črno koticu.

Morska travska. Morsko travo jedo Kitajci in Japonci tako, kakor jemo mi kiale zelje.

Bogastvo v Avstraliji. Pravo bogastvo Avstraliji niso zlati rudniki in zlito polje ob obrežjih, ampak sto milijonov ovac, ki jih rede tamkaj. Volna tekovna radošč danes poteka vse delo vse svetovne potrebe.

Dijak umorjen. — V neki hiši v Draždanih so nali po noči 25letnega dijaka na tehniki Andr. pl. Štefanka ustreljenega. Gre se za umor. Zaprlji so dva ruska znanca dijakov, nekega velepospolnika in dijaka, ki sta prošlo zoc i njim popivala ter ga pisanega spremile domov. Sosedji so slišali preprič, kateremu je sledil strelni.

Magnet — rešitelj življenja. Iz Utah poročajo, da so tam izvršili značilno operacijo na otroku, ki je potrl zrebel. Dolgo, zakrivljeno jeklo, ki so mu palico, ki so ga prizvrali in na motor elektronski, so vtralknili v supnik. Na pomagneteno jeklo se je obesil zrebel, ki so ga potrgnuli iz otroka. In tako so rešili otroka, ki je do smrti.

Angličko časopisje smatra ta sklep industrijske zbornice za konec dejavški krizi v Ohio.

Zabavni del

Projekta.

A.: "O, kaj si se pri dívčinju?"

B.: "Zakaj pa ne bi?"

A.: "No, anj si rekel pred 4 tedni,

ki si me "napumpal" za \$100.00, da

mi denar v treh dneh govor vrneš.

A. ker te ni bilo, sem mieli, da te ni več med živimi."

Trgovec in komi.

Trgovec (komilj, ki deli skupbe): "Po pravici povedano, meni so libili ozemljeni komiji kot pa neozemljeni?

Komi: "Zakaj vendar?"

Trgovec: "Ker se neozemljenim vedno bolj mudri domov, kot pa ozemljenim."

Nepremiljeno.

Gospodinja: "Jaz bi si rada dala izvršiti zup, pa ne zelo bojim."

Gospod: "Ta strati je popolnoma nepravilen, žudje si to stvarno neozemljenim vedno bolj mudri domov, kot pa ozemljenim."

Gospodinja: "Ali ste si dali že sploh kak zob izvršiti?"

Gospod: "Zemaj najmaši stol!"

Obri razložil.

A.: "Zakaj pa pravimo vedno le materni jezik?"

B.: "Zato, ker oče malokrat pride do besede."

Nauk stotnikov.

Stotnik vojakom, ki gredu na dopust: "Ljubi moji, ozemljeni se hitro, da ne pozabite na pokorčino!"

STUDENT ANDREJ.

(Josip Premek)

Takrat, ko je odšel prvič v mestne šole, je blia vsa vas trdo prepričevala, da postane vas "solmaster", aka je ne župnik, — pa student Andrej.

Prvo leto se je dobro učil. Ko je prišel na počitnice, so strmel všeči.

Učitelj je bil župnik, — da je vseči.

Andrej je bil dobro učen.

Podobno je bil dobro učen.

Andrej je bil dobro učen.

GOSPOD VITIC.
(Ripazl Ivan Lek.)

Y začetku pomlad je prijezidle po doliničnih cesti v vasi na jugu vojska, za česa se ustavila ob trdujavi okoli vrha. Vaščani so radovedno napolili nove pose, saj so dolgo niso imeli nobene teče od ljubljane in vsemi granici, ker so vozniki in kupeci morali popotovati brez zapre in so vedeli nicesar poročati niti o Vladiči niti o Turkih. Sploh si takrat niso mislili o razbojnikih in celo bodovali, da so vedeli le stare basence o turkih napadih. Zato je vojska ceta vzbudila mnogo sanjamja, ker so vaščani od vojakov mogli izvedeti mnogo novega; stecr pa se jih niso razvemeli, vojaki zahtevajo svoje, dobiti morajo hrane sebi in konjem in se vprašajo, cigavo je kaj. Pogosto so prilih nemšljenci poveljniki in so obrali vas, kar so je pribel sovražni. Vojaki sami so bili navadno slrovi, pogosto tujci, ki jih niso mogli nihče razumeti in so oblastno zapovedovali po hišah in vaščani so moraliti speti vse. Komu naj bi se pritožil? Ako bi godnali, bi jih dal poveljniki pretepal. Zato se niso veseli vojakov, niso so se prihajali od juga ali od severa, od vzhoda ali zahoda. Ako so bili prijazni, da so vedeli kaj prihovedovali o vojakih, in o dajnih mestih, tedaj so bili vaščani radovedni. Najprej so se vojakom oddalili blitaji otroci, ki so si dobro ogledali vojake. Vojaki so bili velenina starejši možje, ki so že izazvoje mladosti slušali vojak; temen, posrastali so jim bili obrazi in oči, se jim svetle deli. Krepka Jim je bila postava, zelenje celado so nosili na glavi in dolge meje ob bočkah. Njih konji so bile suhe a močne, živeli z gozlimi strivami, z debelimi, kosatimi repovi. Trda sedla so nosili ne hrbti in na vsako stran vojno notiljajo. Primerjali so otroci konje in vojake, vsemu kar so doslej videli podobnega, a od vsega so bili konji in vojaki močnejši in stranejši, zato se niso upali nihče bližu. Fogum so dajale deči ženske, kateri je radoščnost prinala na vas; materje z otroki v narocijo so prisile gledat in tudi dečka z njimi. Naposled so prilih tudi možje. Prilih bi bili se poter, a ne apodobi se možu, da bi bili radovedni, kakor ženska. Počasi so se hitali, kakor mimogrede, in so izkazali govoriti z vojakom. A težava je bila vesela; nikdar niso vedeli, kakor kaj govoriti četa, ki je prilažeči v velenju se vojakom sirovom in tujim vprašanjem. Vojaki pa so niso menili za vaščan, pač pa so vsebuvali po vaščankah. Popravljali so kameni vajeti in sedla ter se posvetovali, kam pojdejo po seno.

Vsem se je pribilil vaški starejšini in vprašal: "Kam pa gre vojaka?"

Ponosen vojaki so se nejavejoči očeli, kakor da ne govore radi. Vaščani starejšini so je zmrzelio čelo.

A gač je tam pogov vsekoga konja in konj, ki je tel konja še priti na vojaka, in je rekel veselo:

"Proti Turkom, očka..."

"Naj so naši," je zazumelo veselo in vaščani, ko so dobili odgovor in upali se na korak bliže.

"Kaj so zopet ne bo miru?" je vprašal starejšini.

"Kaj miru! Velika vojska gre proti Turkom," je dejal fant.

zenike so zagnale takoj veliko taranje, sklepale so roke:

"Bog naš varuj!"

Mojte pa so mirno nadaljevali pogov.

"Kdo pa je poveljnik čet?" je uvaščani starejšini.

"Gospod Vitič," je odgovoril mladenec.

Mojte so se pomembljivo spogledali in vselej v enostavju na njih očeh. Dobro Jim je bilo znano ime junaka, ki je mlada leta prebil na njih gradu, potem pa ovletel "voj Krajan" s svojo slavo. Vsi popotnik in borci so vedeli o njem čudovito reči in slavili so ga tudi vojaki. Pravili so, da si enakega junaka na meji in da podi pogoto cele čete Turkov, kadar ostane sam na boščku.

Zato se vaščanom razveseli srce.

"Poznamo gospoda Vitiča," so rekli veselo, "on je junak."

"Potem se ni treba bati Turkov, ko gre na mejo," je rekel vaški starejšini.

Pri tem se je pribilil star vojak, s zmernim resnim obrazom in reči:

"Denes prenočimo tu, dajte četi kar bo hotela."

Vaščani so se porazgubili po hišah in vojakom so odili z njimi. Postregli so vojakom radi, ker so se z njimi takoj pogovarjali o vojakih. Starejši ljudje pa so mlajšim prihovedovali o gospodoma Vitičem, kako je bil dober, ko je bil še mlad in je živel na gradu. Vmes pa se ugibal, kaj bo niso vider v delo velike turške vojske.

III.

Gospod Vitič je odhitel v grad in poti na stopnicah kakor da se je hotel necess domisliti. Prijet je avto tovariam za roko in rekel:

"No, to bo presenečenje! Kako vam ugaja tu?"

Mladenec ni odgovoril. Stopal je s krepkimi koraki po kamenitih stopnicah navzgor. Po praznih hodnikih je odmedeval ročilje mrečev.

Naenkrat se je ogoslil mogočen gospod:

"Valea, valea, carissime!"

In pojavila se je oralka postava gospoda Kristofa, ki Jim je hitel z rasprostrinji rokami nasproti. "Bog te sprimi," je vzlikoval veselo in je krepko objel gospoda Vitiča. Vitič se je oprijstil njegovega trdrega objema in mu predstavil svojega tovarjana.

"Tu objemil, Vraszem jo... si Katarinu."

Gospod Kristofu so zablesteli soli v očeh. Obdel je svojega mladega strinčnika, ki ga je zdaj prvkrat viden v življenju.

"Brazem, Vraszem," je ponavljaj "daj, da te poljubim... in le debele solze so mi teklo po licu." Ti hrabri dusi, ti moj... in poljubil je mladenca. "Glej, tu si doma, tu je bila mati tvoja..."

Pri tem prenemčen sprejemu je stopil gospod Kristof na sredo, prijet je oba gosta za roko in ju odvedel v sobo. Ni vedel, katerega ljubi zdaj bolj, ali prijatelja Vitiča ali svojega strinčnika.

"Kam pa vendar zopet pojde, ves v življenju?" je vprašal glasno Vitič,

da je odmeval njegov glas med golimi stenami, kjer je viselo le tupatna rogovje jelena, nekaj turških mečev in ščitov.

"No, kam pač vodi moja pot? Na vojko vendar," je odgovoril gospod Vitič.

"Ah, vojaka, vedno vojaka! Odkerdelki prihajajo, vsej gibljači z vojko in kamorkoli odhaja, zmeraj odhaja na vojko."

"Da, tako je v življenju," je reklo urino gospod Vitič.

In začel mu je razlagati, da mu je zaradi varnosti pregledati trdnjava pri Dolenjakem in po vojni granici.

lepo pristreljeno brado in dolge brke. Njegova sunarrost je bila celo prijetna in ni kazalo niti divjega, daši je skoraj vso svoje življenje predaval ob oraju. Iz njegovih oči je sjala takšna milina, da je bil povsed po gradovih zelo priljubljen, nele zaradi svoje prijazne hrabrosti, ampak tudi zaradi ljubljivega lica in jasnih oči. Mladi je edec na levi strani je bil še mladenič, golobrak in skoraj sibik postava. Lepo blelo je bilo njegovo glavo lice in izpod svetle čelade so se uspali rumeni kodi. Njegove modre oči so velenje gledale v avet in mafija, se nežna roka je ponosno poprile malo roč neprimerno dolge mete na pasu. Zagledal se je menda v dečko, ki se je odpirala bolj in bolj kaša se bila obreda grada. Poskali so se na vzhodu Gorjanci s temimi vrhovi. "Tam leži vojna Krašna," je pomisli mladenič, tam se začeno bolj, lepi, juninski in moje imenitije saslušuje po gradovih, kakor zdaj sluju imu gospoda Vitiča."

Prenhal je gozd ob poti. Prijedila sta na planu. Spodaj v dolini se je prikazala vas s cerkvijo in trdnjavo. V temi obzidje se je dvigalo okoli cerkve. Gospod Vitič se je spomnil da mora pregledat trdnjavo, če je dovolj močna. In spomin je zelo vpletal se v poti, kjer ju je gospod Kristof posadil, k veliki misi. Sluga je kmalu prinesel vina v lepih majolkah. Sobe je bila preprosta, le par stolje je viselo na stenah.

"Ločiti se..." je rekel Kristof. "Bi tudi jaz sem bil na vojki, pa smo prišli že po bitvi. Spominov sem vendar prinesel s seboj, kakor jih vidiš zmanj na stenah."

Sicer je živel gospod Kristof sam na svojem gradu, ki je spadal pod grad Žumberk. Ni jabol visokega življenja, ki je cvelo po gradovih, in je prebil rajtu v samoti. Tudi na vojki se mu niti hotelo, jabol je samo lov. Tudi žensk ni jabol, a pil je zelo red. Na njegovem gradu so se na love v gostovanju radi shajali stari samci in prijatelji vina, in deček so zmanjšali boji in vojna in se niso mislili za love.

"Nekaj časa ostaneš pri meni, pojdi nam na lov," je rekel Kristof z veseljim.

"Pošljemo denar na vse strani sveta.

4% po vsej Evropi.

The Cleveland Trust Company

Urad na St. Clair & E. 40.
A. L. Assmus, Manager,
Urad v Collinwoodu,
Collinwood, O.

F. H. Houghton, Mgr.

"Prositi sem te hotel ne zase, ampak na nekoga drugega. Moje življenje, kakor vidiš, je nestalo in sem brez doma."

"Prositi pri meni si kakor doma," je rekel gospod Vitič. "Zdaj pa moram govoriti s teboj o važni zadeli, ki me je priveda k tebi."

Gospodu Kristofu se je zelo zrasli obraz. Ozrl je se na Vraszma in nepriznata misel mu je sinila v glavo, ko je pomisli, kaj bi utegnil. A prijateljevi želi je hotel ugoditi. A naj bi mu bilo še tako težko. Da bi prikrali zadrgo, je položil roko na majoliko in rekel: "Prosim prosim, na mojem gradu si kakor doma." Misli je, da ima prijatelj Vitič tako veliko skrivnost, ki mu jo hčete povedati na samem, in drugom.

Vitič je začel takoj:

"Prositi sem te hotel ne zase, ampak na nekoga drugega. Moje življenje, kakor vidiš, je nestalo in sem brez doma."

"Torej ne morem dati zavetja tistim, ki ga potrebujejo. Jaz zavetja in doma zase ne potrebujem, dobrin ga, kadar občim kaj po polju," je rekel Kristof.

"Gospod Kristofu se je zelo zrasli obraz. Ozrl je se na Vraszma in nepriznata misel mu je sinila v glavo, ko je pomisli, kaj bi utegnil. A prijateljevi želi je hotel ugoditi. A naj bi mu bilo še tako težko. Da bi prikrali zadrgo, je položil roko na majoliko in rekel: "Prosim prosim, na mojem gradu si kakor doma." Misli je, da ima prijatelj Vitič tako veliko skrivnost, ki mu jo hčete povedati na samem, in drugom.

Vitič je začel takoj:

"Prositi sem te hotel ne zase, ampak na nekoga drugega. Moje življenje, kakor vidiš, je nestalo in sem brez doma."

"Torej ne morem dati zavetja tistim, ki ga potrebujejo. Jaz zavetja in doma zase ne potrebujem, dobrin ga, kadar občim kaj po polju," je rekel Kristof.

"Gospod Kristofu se je zelo zrasli obraz. Ozrl je se na Vraszma in nepriznata misel mu je sinila v glavo, ko je pomisli, kaj bi utegnil. A prijateljevi želi je hotel ugoditi. A naj bi mu bilo še tako težko. Da bi prikrali zadrgo, je položil roko na majoliko in rekel: "Prosim prosim, na mojem gradu si kakor doma." Misli je, da ima prijatelj Vitič tako veliko skrivnost, ki mu jo hčete povedati na samem, in drugom.

Vitič je začel takoj:

"Prositi sem te hotel ne zase, ampak na nekoga drugega. Moje življenje, kakor vidiš, je nestalo in sem brez doma."

"Torej ne morem dati zavetja tistim, ki ga potrebujejo. Jaz zavetja in doma zase ne potrebujem, dobrin ga, kadar občim kaj po polju," je rekel Kristof.

"Gospod Kristofu se je zelo zrasli obraz. Ozrl je se na Vraszma in nepriznata misel mu je sinila v glavo, ko je pomisli, kaj bi utegnil. A prijateljevi želi je hotel ugoditi. A naj bi mu bilo še tako težko. Da bi prikrali zadrgo, je položil roko na majoliko in rekel: "Prosim prosim, na mojem gradu si kakor doma." Misli je, da ima prijatelj Vitič tako veliko skrivnost, ki mu jo hčete povedati na samem, in drugom.

Vitič je začel takoj:

"Prositi sem te hotel ne zase, ampak na nekoga drugega. Moje življenje, kakor vidiš, je nestalo in sem brez doma."

"Torej ne morem dati zavetja tistim, ki ga potrebujejo. Jaz zavetja in doma zase ne potrebujem, dobrin ga, kadar občim kaj po polju," je rekel Kristof.

"Gospod Kristofu se je zelo zrasli obraz. Ozrl je se na Vraszma in nepriznata misel mu je sinila v glavo, ko je pomisli, kaj bi utegnil. A prijateljevi želi je hotel ugoditi. A naj bi mu bilo še tako težko. Da bi prikrali zadrgo, je položil roko na majoliko in rekel: "Prosim prosim, na mojem gradu si kakor doma." Misli je, da ima prijatelj Vitič tako veliko skrivnost, ki mu jo hčete povedati na samem, in drugom.

Vitič je začel takoj:

"Prositi sem te hotel ne zase, ampak na nekoga drugega. Moje življenje, kakor vidiš, je nestalo in sem brez doma."

"Torej ne morem dati zavetja tistim, ki ga potrebujejo. Jaz zavetja in doma zase ne potrebujem, dobrin ga, kadar občim kaj po polju," je rekel Kristof.

"Gospod Kristofu se je zelo zrasli obraz. Ozrl je se na Vraszma in nepriznata misel mu je sinila v glavo, ko je pomisli, kaj bi utegnil. A prijateljevi želi je hotel ugoditi. A naj bi mu bilo še tako težko. Da bi prikrali zadrgo, je položil roko na majoliko in rekel: "Prosim prosim, na mojem gradu si kakor doma." Misli je, da ima prijatelj Vitič tako veliko skrivnost, ki mu jo hčete povedati na samem, in drugom.

Vitič je začel takoj:

"Prositi sem te hotel ne zase, ampak na nekoga drugega. Moje življenje, kakor vidiš, je nestalo in sem brez doma."

"Torej ne morem dati zavetja tistim, ki ga potrebujejo. Jaz zavetja in doma zase ne potrebujem, dobrin ga, kadar občim kaj po polju," je rekel Kristof.

"Gospod Kristofu se je zelo zrasli obraz. Ozrl je se na Vraszma in nepriznata misel mu je sinila v glavo, ko je pomisli, kaj bi utegnil. A prijateljevi želi je hotel ugoditi. A naj bi mu bilo še tako težko. Da bi prikrali zadrgo, je položil roko na majoliko in rekel: "Prosim prosim, na mojem gradu si kakor doma." Misli je, da ima prijatelj Vitič tako veliko skrivnost, ki mu jo hčete povedati na samem, in drugom.

Vitič je začel takoj:

"Prositi sem te hotel ne zase, ampak na nekoga drugega. Moje življenje, kakor vidiš, je nestalo in sem brez doma."

"Torej ne morem dati zavetja tistim, ki ga potrebujejo. Jaz zavetja in doma zase ne potrebujem, dobrin ga, kadar občim kaj po polju," je rekel Kristof.

"Gospod Kristofu se je zelo zrasli obraz. Ozrl je se na Vraszma in nepriznata misel mu je sinila v glavo, ko je pomisli, kaj bi utegnil. A prijateljevi želi je hotel ugoditi. A naj bi mu bilo še tako težko. Da bi prikrali zadrgo, je položil roko na majoliko in rekel: "Prosim prosim, na mojem gradu si kakor doma." Misli je, da ima prijatelj Vitič tako veliko skrivnost, ki mu jo hčete povedati na samem, in drugom.

Vitič